

Міністерство охорони здоров'я України

ОДЕСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ
МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

ЄДРПОУ 02010801

Адреса: Пров. Валіховський, 2, м. Одеса, Україна, 65082
Тел. 38 (048) 723-33-24, факс 38 (048) 723-22-15
e-mail: office@onmedu.edu.ua, http://www.onmedu.edu.ua

Ministry of Public Health of Ukraine

ODESSA NATIONAL
MEDICAL UNIVERSITY

Address: 2, Valikhovsky Lane, Odessa, 65082, Ukraine
tel. 38 (048) 723-33-24, fax 38 (048) 723-22-15
e-mail: office@onmedu.edu.ua, http://www.onmedu.edu.ua

«11» липня 2019 р.
№ 01-05/210

Президенту України В.Зеленському
01220, Київ, вул. Банкова, 11, або
Київ, вул. Щелковична, 12

Прем'єр-міністру України В.Гройсману
01008, Київ, вул. Грушевського, 12/2

Міністру освіти МОН України Л.Гриневич
01135, Київ, проспект Перемоги, 10

В.о. Міністра МОЗ України У.Супрун
01601, Київ, вул. Грушевського, 7

Голові Одеської обл.гос.адміністрації С.Парашенку
65032, Одеса, проспект Шевченка, 4

Колектив Одеського національного медичного університету звертає Вашу увагу та прохає про допомогу щодо припинення чергового порушення прав людини, яке відбувається під керівництвом МОЗ України в стінах нашого медичного ВНЗ.

Зараз в нашій Країні проводиться вступна кампанія для найбільш одарованих молодих людей, які прагнуть отримати вищу медичну освіту, а в подальшому працювати, допомагаючи громадянам України продовжувати активне довголіття та зберігаючи їх життя.

МОЗ України, порушуючи права громадян України на вищу освіту, планує не надати нашому широко відомому, як в Україні, так і за кордоном, університету для майбутніх студентів місця на держзамовлення, про що повідомила У.Супрун в ЗМІ. Згідно наказу МОН України № 1096 від 11.10.2018 р. «Про затвердження деяких нормативно правових актів з питань прийому на навчання до закладів вищої освіти» громадяни України мають право безоплатно здобувати вищу освіту в державних і комунальних закладах вищої освіти на конкурсній основі відповідно до стандартів вищої освіти. Таким чином, МОЗ України (додаток 1) порушує значну кількість статей Конституції України, а також діючий Закон України «Про вищу освіту». Згідно цих документів держава повинна забезпечити доступність і безоплатність вищої освіти в державних закладах освіти, а громадяни України вільні у виборі закладу вищої освіти, форми здобуття вищої освіти і спеціальності.

Одеський національний медичний університет засновано у 1900 році. Протягом цього періоду співробітники університету, серед яких було багато найвідоміших в світі фахівців, успішно готували лікарів для України, а також ближнього та дальнього зарубіжжя. Ми пишаємось своїм університетом, де

успішно працюють на 66-ти кафедрах, 7 факультетах, які розташовані на базах 12-ти навчальних корпусів і 48-ми клінічних базах, 144 професорів та докторів наук, 1273 викладачів та навчається біля 8000 студентів, інтернів. Звісно такий колектив спроможний якісно підготувати сучасних фахівців, що затребувані на півдні України, конкурентоспроможних з Європейськими фахівцями.

У 2018/2019 навчальному році МОЗ України під керівництвом в.о. Міністра охорони здоров'я Уляни Супрун постійно знущалося над колективом університету. Співробітники зі студентами протягом 5 місяців не отримували платню, а платіжки для реалізації навчання не зараховувались. Огідно, що студенти ОНМедУ на теперішній час ще не отримали покладені їм стипендії. Але навіть і в цій скрутний період університет ритмічно працював, незважаючи на спроби, згідно пропозиції МОЗ України за розпорядженням Кабінету Міністрів України від 27 грудня 2018 р. № 1094-р та від 27 лютого 2019 р. № 94-р щодо реорганізації шляхом злиття Одеського національного медичного університету та Кримського державного медичного університету ім. С.І.Георгієвського.

А зараз У. Супрун почала реалізувати план ліквідації університету хоча б таким чином. Про які реформи практичної охорони здоров'я та медичної освіти має йти, коли діється все можливе, щоб знищити державний престижний ЗВО, який є єдиним на Півдні України?

Ми звертаємось до Вас не для себе, а для молоді, яка мешкає в Одеській, Миколаївській, Херсонській та Кропивницькій областях, і мріє бути гідними лікарями для своєї рідної країни, особливо враховуючи і ту молодь, яка користується спеціальними умовами на здобуття вищої освіти за державним замовленням: інваліди, сироти, діти учасників АТО і революції гідності та інші.

МОЗ України свідомо лишає їх права вибору ЗВО для своєї освіти.

Прийшла пора покінчити з беззаконням, яке творить У.Супрун.

Звісно, що ми живемо в демократичній державі, яка крокує до Євросоюзу, і повинні виконувати зобов'язання перед своїми громадянами, викладені в Конституції України та в Законі про вищу освіту.

Ми щиро сподіваємось на позитивне вирішення питання щодо надання місць держзамовлення майбутнім студентам для налагодженої праці університету.

За дорученням колективу університету:

Голова приймальної комісії
ОНМедУ, професор

Ю.Сухін

Відповідальний секретар приймальної
комісії ОНМедУ, доцент

Є. Бурячківський

Україна є демократичною, соціальною, правовою державою, в якій людина визнається найвищою соціальною цінністю. Права і свободи людини та їх гарантії визначають зміст і спрямованість діяльності держави, головним обов'язком якої є утвердження і забезпечення прав і свобод людини (статті 1, 3 Конституції України).

Згідно ч. 1 ст. 53 Конституції України, кожен має право на освіту.

Освіта визнається однією з пріоритетних сфер соціально-економічного, духовного та культурного розвитку суспільства. Право на освіту - це право людини на здобуття певного обсягу знань, культурних навичок, професійної орієнтації, які необхідні для нормальної життєдіяльності в умовах сучасного суспільства. Освіта - це цілеспрямований процес виховання і навчання з метою набуття встановлених державою освітніх рівнів.

Метою освіти є всебічний розвиток людини як особистості та найвищої цінності суспільства, її талантів, інтелектуальних, творчих і фізичних здібностей, формування цінностей і необхідних для успішної самореалізації компетентностей, виховання відповідальних громадян, які здатні до свідомого суспільного вибору та спрямування своєї діяльності на користь іншим людям і суспільству, збагачення на цій основі інтелектуального, економічного, творчого, культурного потенціалу Українського народу, підвищення освітнього рівня громадян задля забезпечення сталого розвитку України та її європейського вибору.

Визнання права кожної людини на освіту відповідає, зокрема, Загальній декларації прав людини (стаття 26), Міжнародному пакту про економічні, соціальні та культурні права (стаття 13).

Згідно ч. 3 ст. 53 Конституції України держава забезпечує доступність і безоплатність дошкільної, повної загальної середньої, професійно-технічної, вищої освіти в державних і комунальних навчальних закладах; розвиток дошкільної, повної загальної середньої, позашкільної, професійно-технічної, вищої і післядипломної освіти, різних форм навчання; надання державних стипендій та пільг учням і студентам.

Згідно ст. 3 Закону України «Про освіту» кожен має право на якісну та доступну освіту. Право на освіту включає право здобувати освіту впродовж усього життя, право на доступність освіти, право на безоплатну освіту у випадках і порядку, визначених Конституцією та законами України. В Україні створюються рівні умови доступу до освіти. Ніхто не може бути обмежений у праві на здобуття освіти. Право на освіту гарантується незалежно від віку, статі, раси, стану здоров'я, інвалідності, громадянства, національності, політичних, релігійних чи інших переконань, кольору шкіри, місця проживання, мови спілкування, походження, соціального і майнового стану, наявності судимості, а також інших обставин та ознак. Держава здійснює соціальний захист здобувачів освіти у випадках, визначених законодавством, а також забезпечує рівний доступ до освіти особам із соціально вразливих верств населення.

Згідно ч. 1 ст. 4 Закону України «Про вищу освіту» кожен має право на вищу освіту. Громадяни України мають право безоплатно здобувати вищу освіту в державних і комунальних закладах вищої освіти на конкурентній основі відповідно до стандартів вищої освіти, якщо певний ступінь вищої освіти громадянин здобуває вперше за кошти державного або місцевого бюджету. Громадяни України вільні у виборі закладу вищої освіти, форми здобуття вищої освіти і спеціальності. Право на вищу освіту гарантується незалежно від віку, громадянства, місця проживання, статі, кольору шкіри, соціального і майнового стану, національності, мови, походження, стану здоров'я, ставлення до релігії, наявності судимості, а також від інших обставин. Ніхто не може бути обмежений у праві на здобуття вищої освіти, крім випадків, встановлених Конституцією та законами України.

Конституційний Суд України у Рішенні у справі за конституційним поданням 50 народних депутатів України про офіційне тлумачення положень частини третьої статті 53 Конституції України "держава забезпечує доступність і безоплатність дошкільної, повної загальної середньої, професійно-технічної, вищої освіти в державних і комунальних навчальних закладах" (справа про доступність і безоплатність освіти) від 4 березня 2004 року № 5-рп/2004 зазначає, що доступність вищої освіти в державних і комунальних навчальних закладах полягає у створенні державою відповідних умов для їх функціонування і розвитку, за яких особа змогла б реалізувати своє право на здобуття вищої освіти на основі конкурсного

відбору, з урахуванням своїх здібностей та інтересів у вільному виборі типу вищого навчального закладу, напрямку підготовки і спеціальності, профілю навчання.

Конституційний Суд України вважає, що доступність освіти за конституційно-правовим змістом необхідно розуміти так, що нікому не може бути відмовлено у праві на освіту, і держава має створити можливості реалізувати це право.

Конституційний Суд України дійшов висновку, що "безоплатність" зазначених у положеннях частини третьої статті 53 Конституції України рівнів освіти у державних і комунальних навчальних закладах слід розуміти як можливість здобуття освіти у цих закладах без оплати, тобто без внесення плати у будь-якій формі за освітні послуги, відповідно до державного стандарту в межах тих видів освіти, безоплатність яких визначена у цих положеннях. Забезпечення безоплатності освіти на всіх рівнях є однією з гарантій її доступності.

Безоплатність здобуття громадянами освіти забезпечується фінансуванням навчальних закладів цих форм власності за рахунок державних і місцевих бюджетних асигнувань згідно з визначеними законами та іншими правовими актами нормативами їх фінансового і матеріально-технічного забезпечення.

На виконання положень статті 23 Конституції України, якими гарантується право людини на вільний розвиток своєї особистості, та частини третьої статті 53 Конституції України у законах України про освіту закріплено право на вільний вибір форми здобуття вищої освіти, виду вищого навчального закладу, напрямку підготовки і спеціальності.

Отже, безоплатність вищої освіти (безоплатність навчання) в державних і комунальних навчальних закладах зобов'язує державу створити відповідні можливості, за яких громадянин України на рівних конкурсних умовах (частина четверта статті 53 Конституції України може здобути без внесення плати у будь-якій формі вищу освіту в межах обсягу потрібних державі та суспільству фахівців.

Згідно абзацу 3 ч. 2 ст. 4 Закону України «Про освіту» право на безоплатну освіту забезпечується для здобувачів вищої освіти - у закладах освіти за рахунок фінансування з державного та/або місцевого бюджетів у порядку, встановленому законодавством.

Згідно ч. 3 ст. 5 Закону України «Про освіту» державна політика у сфері освіти формується і реалізується на основі наукових досліджень, міжнародних зобов'язань, вітчизняного та іноземного досвіду з урахуванням прогнозів, статистичних даних та індикаторів розвитку з метою задоволення потреб людини та суспільства.

Згідно ч. 5 ст. 5 Закону України «Про освіту» держава створює умови для здобуття громадянської освіти, спрямованої на формування компетентностей, пов'язаних з реалізацією особою своїх прав і обов'язків як члена суспільства, усвідомленням цінностей громадянського (вільного демократичного) суспільства, верховенства права, прав і свобод людини і громадянина.

Згідно ч. 1 ст. 6 Закону України «Про освіту» основними принципами освітньої діяльності та засадами державної політики визначено: свободу у виборі видів, форм і темпу здобуття освіти, освітньої програми, закладу освіти, інших суб'єктів освітньої діяльності; доступність для кожного громадянина всіх форм і типів освітніх послуг, що надаються державою. Крім того, згідно ч. 2 ст. 6 Закону України «Про освіту» освіта в Україні має будуватися за принципом рівних можливостей для всіх.

Згідно ч. 6 ст. 25 Закону України «Про освіту» засновник закладу освіти зобов'язаний забезпечити відповідно до законодавства створення в закладі освіти безперешкодного середовища для учасників освітнього процесу, зокрема для осіб з особливими освітніми потребами.

Згідно ч. 1 ст. 78 Закону України «Про освіту» держава забезпечує асигнування на освіту в розмірі не менше ніж 7 відсотків валового внутрішнього продукту за рахунок коштів державного, місцевих бюджетів та інших джерел фінансування, не заборонених законодавством.

Згідно пункту 10 ч. 1 ст. 13 Закону України «Про вищу освіту» центральний орган виконавчої влади, до сфери управління якого належить заклад вищої освіти формує пропозиції

і розміщує державне замовлення на підготовку фахівців з вищою освітою у порядку, встановленому законодавством.

Згідно ч. 1 ст. 71 закону України «Про вищу освіту» фінансування державних закладів вищої освіти здійснюється за **рахунок коштів державного бюджету на умовах державного замовлення** на оплату послуг з підготовки фахівців, наукових і науково-педагогічних кадрів та за рахунок інших джерел, не заборонених законодавством, з дотриманням принципів цільового та ефективного використання коштів, публічності та прозорості у прийнятті рішень.

Згідно ч. 3 ст. 72 Закону України «Про вищу освіту» розміщення державного замовлення здійснюється на конкурсних засадах на принципах **добросовісної конкуренції, відкритості та прозорості, рівноправності, об'єктивного та неупередженого оцінювання пропозицій учасників конкурсу.**

Згідно ч. 1 ст. 3 Закону України «Про формування та розміщення державного замовлення на підготовку фахівців, наукових, науково-педагогічних та робітничих кадрів, підвищення кваліфікації та перепідготовку кадрів» розміщення державного замовлення здійснюється державними замовниками на конкурсних засадах.

Згідно пункту 2 Постанови Кабінету Міністрів України від 15 квітня 2013 р. № 306 «Про затвердження Порядку формування державного замовлення на підготовку фахівців, наукових, науково-педагогічних та робітничих кадрів, підвищення кваліфікації та перепідготовку кадрів» (далі – Постанова № 306) державне замовлення формується Мінекономрозвитку за поданням Міністерства освіти і науки та інших державних замовників з урахуванням середньострокового прогнозу потреби у фахівцях та робітничих кадрах на ринку праці (далі - середньостроковий прогноз) та обсягів видатків державного бюджету на зазначені цілі.

Згідно пунктів 3. 4 Постанови Кабінету Міністрів України від 20 травня 2013 р. № 363 Про затвердження Порядку розміщення державного замовлення на підготовку фахівців, наукових, науково-педагогічних та робітничих кадрів, підвищення кваліфікації та перепідготовку кадрів» виконавцями державного замовлення можуть бути вищі, професійно-технічні навчальні заклади, заклади післядипломної освіти, наукові установи державної та комунальної форми власності, які пройшли конкурсний відбір та з якими укладено державний контракт на підготовку фахівців, наукових, науково-педагогічних та робітничих кадрів, підвищення кваліфікації та перепідготовку кадрів за державним замовленням. Відбір виконавців державного замовлення проводиться конкурсною комісією, яка утворюється щороку державним замовником.